

Iyi Geceler,
Pazar gecesi
projeden donduk,
ama gunlukleri gondermeyi tamamlayamadik,
bu aksam sevgili Nilay in
K.Maras Merkez Karacasu ve Andirin
notlarini paylasiyoruz,
saygilarimizla...
ILKYAR

--

Cocuklarımız, ilk goz agrilarimiz, ilk yarimiz;

hele ki uzaklardaki, YIBOlardaki cocuklarımız, kardeslerimiz...

www.ilkyar.org.tr

ilkyar@ilkyar.org.tr

KARACASU

KARACASU VE

ANDIRAN DANI

İLKYAR-DİM

KARACASU

Hürriyet Yıbo 'dan ayrılırken bizi yolların ardında 2001 kişilik bir Yıbo beklemekteydi. Gidilecek, ulaşılacak ne kadar çocuk ne kadar yol var. Bu kadar yorgunluğun üstüne acaba bugünü nasıl atlatacağız diye düşündüm. Ama her sabah gün yeniden doğarken bizde her okula ilk günümüz gibi bakmaya çalıştık. Bir tedirginlik vardı yine de böylesine kalabalık bir okul konusunda.

Yolculuğun sona ermesiyle hale gibi bir okul karşımızdaydı işte. Kocaman okul binası ve yurt binası vardı. Ekibin bir kısmı dün gece gelmişti buraya. Bizde sabah katılmış olduk Karacasu Vali Saim Çotur Yıbo 'daki etkinliklere.

Gün boyu yağmur çiseledi neyse ki deneylerimizi ve dış etkinliklerimizi bahçede gerçekleştirecek kadar hafifli.

Sınıflar kalabalıktı ama çocukların güzelliği her şeyi kolaylaştırıyordu. Karşında ilgiyle dinleyen gözleri ıslı ıslı çocuklar görünce kişi sayısının çok olması herhangi bir zorluğa sebebiyet vermiyordu. Yatılı çocukların saygısını, ilgisini gözler önüne seriyordu onların bu muhteşem tapırları. Paylaşmayı, saygıyı, sergiyi ve daha dile getirilemeyecek kadar güzel duyguları biliyorlardı. Yolları biliyorlardı. Kısacık yolların gün gelip ne kadar uzayabileceğini biliyorlardı. Neden orada olduklarını biliyorlardı. Işık olmalıydılar etraflarına, köyelerine, ailelerine. Aydınlığı paat ediyordu gözlerindeki ıslı. Çekilen sıkıntıların bir gün en iyi, en güzel şekilde son bulması demek bu çocukların çok güzel yerlere gelmesi demektir. Çabalarımız bu yönde. Tüm inancımızla 'yapabilirsiniz' dedik. "Yeter ki inanın, yeter ki hayal edin ve o hayallerin peşini sakın bırakmayın. Başarabilirsiniz. Biz size inanıyoruz sizde kendinize inanın."

ANDERİN: İLKYAR - İLKYAR DİN

Andirin Yibo'nun güzel çocuklarına erişebilmek için karlı dağlara tırmanma zamanıydı bugün. Karacasu'da etkinlikleri tamamladıktan sonra önce yağmur şiddetini arttırdı, mavi otobüsümüzle başladık tırmanmaya. Bu dağların ardında bizi bekliyordu çocuklar, çocukluğun getirdiği tüm sabırsızlıklarıyla.

Yükseklere doğru yol aldıkça görüş alanı daraldı ve kar arttı. bir noktada artık mavi otobüsün durması gerekti. Zincir takılmalıydı. Söförlerimiz Serhan Abi ve Mehmet Abi kolları sıparken hemen hemen tüm otobüs aşağı indi. Birkaç arkadaşımız onlara yardım ederken diğerleriye bir taraftan kar topu oynamaya başladı. Uzun tutmayıp kar topu sefasını erken bitirelim derken beklemediğimiz olaylar dizisi gelişmeye başladı. Elimde kamerayla zincir takılmasını görüntülemeye çalışırken aşağıdan bir arabanın zar zor yukarıya tırmanışını gördüm. Önümden geçen arabanın ardına bakmayıp hala zincir takılışını görüntülüyordum. Arkadaşlarımın araba geliyor ikazıyla irkilirken kamerayı o yöne çevirdim ve az önce önümden geçen arabanın kayarak otobüsün üzerine doğru geldiğini şaşkınlıkla çektim. Mehmet Abi otobüsü geri pitesse takip uzaklaşmaya çalışıyor ve geriiliyordu; fakat ne fayda araba hızla kaymaya devam ediyordu. Son anda yetişti gönüllülerimiz ve Serhan Abi. Arabanın önüne geçip, durdurdular.

Alepimiz afallamıştık. Neye uğradığımızı şaşırırken derken bir araba daha aynı şekilde karşılandı. Eller, kuppeler birleştirildi. Arabalar tutulabiliyordu en azından ama son olarak bir minibüsün yukardan kayarak geldiğini gördük. Yanındaysa ona yetişmeye çalışan koşan hatta koşarken düşen bir adam... Nasıl olduğunu anlamadık ama otobüsün içinden hızla çıkan Serhan Abi koşup atladi James Bond filmlerindeki gibi kayan minibüsün şoför koltuğuna. Meğer şoför dışarıdayken kaymaya başlamış minibüs. Son an da Serhan Abi'nin kahramanca ve gayet yerinde, zamanında yaptığı müdahaleyle durdu yoksa çok zaman kaybedecektik, bir sürü tutanaklar ps ile uğraşmak da cabası... Yoksa aracımızda sorun yoktu...

Zincirlerimizin takılmasının sonlanmasıyla hareket ettik bizde. O dakikaların ciddiyetinin farkına şu an daha çok varırken sevginin 'mavi otobüsü' herduğuna olan inancımı sevinçle anımsıyorum, İBKGAR arada bir karıştırıldığı bir rolü üstlenmiş, kayan arabaları iterek yönlerini değiştirmiş, yeniden hareketlerini sağlamış çepresindeki araçlara İBKGAR DİJAL görevini yerine gitmişti... Güzelliklerin arasından yola devam ediyoruz.

Dağları aşyp kapuşuyoruz 'ilkyar' larımıza. Kar serpelerken yapaştan okul bahçesini de beyaza bürüyor. Bizlerse sınıflarda harın içindeki kardelen çocuklarımıza ulaşmaya çalışıyoruz.

Sabah Güneş'in yüzünü göstermesiyle uçurtmalar uçuşuyor göklerde. Gülüşlerimizi uçurtmaların kuyruğuna asıp çocuklarla bir güzel süslüyoruz uçurtmaları. Tüm gülüşlerimizi göğün derinliklerine uçarken minnetimizi

sunuyoruz Güneş'e. Bu sabah yüzümüz biraz daha aydınlığa dönerken tüm aydınlıkları diliyoruz güzel çocuklarımıza. Gözleri güneş, gülüşleri güneş olsun. Bir okulu daha geride bırakırken gülüşleri kalsın hafızalarımızda. Mektuplarından gülücükler taşsın 'yar imizin, 'ilkyar imizin.

*Nilay HOŞAÇ
Mersin Üniversitesi
Sınıf Öğretmenliği 3.Sınıf
www.ilkyar.org.tr ilkyar@ilkyar.org.tr*

